

Міністерство освіти і науки України
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Кафедра практики англійської мови і методики її навчання

«До захисту допускаю»

Завідувач кафедри практики англійської мови і методики її навчання,
Кандидат філологічних наук, доцент

_____ В. Д. Сліпецька

«___»_____ 2025 р.

**Потенціал використання методики storytelling у процесі
вивчення англійської мови**

Спеціальність: 014 Середня освіта (Англійська мова та зарубіжна
література)

Освітня програма: Мова і література (англійська)

Магістерська робота

на здобуття кваліфікації Вчитель англійської мови та зарубіжної літератури

Автор роботи: *Павлик Юрій Любомирович*

підпис

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
англійської мови і перекладу

Гамерська Ірина Ігорівна

підпис

Дрогобич - 2025

**Дрогобицький державний педагогічний університет
імені Івана Франка**

Зав. кафедрою

_____ (підпис)

_____ (дата)

**Завдання
на підготовку кваліфікаційної роботи**

1. Тема Потенціал використання методики storytelling у процесі вивчення англійської мови
2. Керівник Гамерська Ірина Ігорівна
3. Студент Павлик Юрій Любомирович
4. Перелік питань, що підлягають висвітленню у кваліфікаційній роботі
 1. Навести теоретичні засади методики storytelling
 2. Визначення поняття *storytelling* у педагогічному та лінгводидактичному контексті.
 3. Представити історичний розвиток сторітелінгу та його трансформація від традиційного переказу до сучасних освітніх технологій.
 4. Проаналізувати потенціал storytelling у вивченні англійської мови.
 5. Навести приклад методики впровадження storytelling у навчальний процес.
 6. Навести практична частина дослідження та її висновки
 7. Додати практичні рекомендації для вчителів англійської мови
5. Список рекомендованої літератури
 1. Нова українська школа: розвиток критичного мислення учнів початкової школи: навч.-метод. посіб. / О. І. Пометун. — К.: Видавничий дім «Освіта», 2020. — 192 с.
 2. Haven, K. *Story Proof: The Science Behind the Startling Power of Story*. Libraries Unlimited, 2007.
 3. Miller, S., & Pennycuff, L. "The Power of Storytelling in the Classroom". *Journal of Teaching Writing*, 2008.
 4. Ellis, G., Brewster, J. *Tell It Again! The Storytelling Handbook for Teachers*. Penguin English, 2014.
 5. Isbell, R. et al. "The Effects of Storytelling and Story Reading on the Oral Language Complexity and Story Comprehension of Young Children". *Early Childhood Education Journal*, 2004.
 6. Shkarban, I.V. (2025) Цифровий сторітелінг засобами доповненої та віртуальної реальності у викладанні іноземних мов у вищій освіті Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах (100). с. 173-177. ISSN 1992-5786
 7. <https://be-english.com.ua/blog/how-to-use-storytelling-in-teaching-english/>
 8. Становлення сторітеллінгу – Andrews, Dee; Hull, Donahue (September 2009), «Storytelling as an Instructional Method: Descriptions and Research Question», <https://docs.lib.purdue.edu/ijpbl/vol3/iss2/3/>

9. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. лінгв. ун-тів і фак. ін. мов вищ. навч. закладів / Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін./ під загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої
 . - Київ : Ленвіт, 2013. – 590 с.

6. Етапи підготовки роботи

№	Назва етапу	Термін виконання	Термін звіту перед керівником, кафедрою
1	Визначення мети для дослідження теми та аналіз літератури.	Грудень 2024	31 Грудня 2024
2	Підготовка 1-го розділу роботи.	Січень-Квітень 2025	30 Квітня 2025
3	Праця над розробкою дослідження та його проведенням.	Травень 2025	31 Травня 2025
4	Підготовка 2-го розділу роботи.	Червень-Липень 2025	31 Липня 2025
5	Формування висновків. Оформлення роботи.	Серпень 2025	31 Серпня
6	Перевірка роботи на плагіат.	Вересень 2025	30 Вересня 2025
7	Попередній захист роботи	Жовтень 2025	31 Жовтня 2025

7. Дата видачі завдання - 2024 р.

8. Термін подачі роботи керівнику - 2025 р.

9. З вимогами до виконання кваліфікаційної роботи і завданням ознайомлений (а)

Павлик Ю. Л. _____
 (підпис студента)

10. Керівник

Гамерська І. І. _____
 (підпис)

Оцінка за стобальною шкалою: _____

Коротка мотивація захисту:

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Голова ЕК

прізвище, ім'я

Секретар ЕК_____

прізвище, ім'я

Павлик Юрій “Потенціал використання методики storytelling у процесі вивчення
англійської мови”

Анотація

У магістерській роботі досліджено потенціал застосування методики storytelling у процесі вивчення англійської мови здобувачами різного віку. Актуальність теми зумовлена зростанням ролі комунікативно орієнтованих та особистісно-орієнтованих підходів у сучасній методиці викладання іноземних мов, а також необхідністю формування міжкультурної компетентності та критичного мислення. Storytelling розглядається як ефективний інструмент розвитку мовленнєвих умінь, збагачення словникового запасу, засвоєння граматичних структур та підвищення внутрішньої мотивації учнів.

У роботі проаналізовано психолого-педагогічні засади використання історій як засобу навчання, окреслено внесок провідних дослідників (Дж. Брунера, К. Хейвена, М. Рінволукрі, Л. Кемерон та ін.) у формування наукових підходів до застосування storytelling у мовній освіті. Визначено можливості методу для розвитку комунікативної компетентності, творчого мислення, уміння логічно та послідовно будувати висловлювання.

Практична частина роботи включає аналіз ефективності використання storytelling у навчальному процесі, порівняння результатів експериментальної та контрольної груп, а також окреслення типових помилок учнів і шляхів їх подолання за допомогою наративних технік. Запропоновано комплекс рекомендацій для вчителів англійської мови щодо впровадження традиційного та цифрового сторітелінгу (використання Canva, Storybird).

Результати дослідження доводять, що storytelling є універсальною, гнучкою та мотиваційно привабливою методикою, яка значно підвищує ефективність вивчення англійської мови, сприяє розвитку мовних, комунікативних і соціокультурних умінь та створює умови для активної, творчої та емоційно залученої участі учнів у навчальному процесі.

Ключові слова: storytelling; наративні технології; вивчення англійської мови; мовленнєва компетентність; комунікативний підхід; міжкультурна компетентність; лексичний розвиток; граматичні структури; мотивація; цифровий сторітелінг.

Pavlyk Yurii “The Potential of Using the Storytelling Method in the Process of Learning English”

Annotation

The master’s thesis explores the potential of applying the storytelling methodology in the process of learning English among learners of different age groups. The relevance of the topic is determined by the growing importance of communicative and learner-centered approaches in modern foreign language teaching, as well as by the need to develop intercultural competence and critical thinking. Storytelling is viewed as an effective tool for enhancing speaking skills, enriching vocabulary, supporting the acquisition of grammatical structures, and increasing learners’ intrinsic motivation.

The study analyzes the psychological and pedagogical foundations of using stories as a means of instruction and outlines the contributions of leading scholars (J. Bruner, K. Haven, M. Rinvold, L. Cameron, and others) to the development of theoretical approaches to storytelling in language education. The research identifies the method’s potential for fostering communicative competence, creative thinking, and the ability to construct coherent and logical utterances.

The practical part of the thesis includes an analysis of the effectiveness of storytelling in the educational process, a comparison of the results of the experimental and control groups, and an overview of typical learner errors along with strategies for overcoming them through narrative techniques. A set of recommendations for English language teachers is proposed regarding the implementation of both traditional and digital storytelling (using tools such as Canva, Storybird).

The findings of the study demonstrate that storytelling is a universal, flexible, and motivationally appealing methodology that significantly enhances the effectiveness of English language learning, contributes to the development of linguistic, communicative, and sociocultural skills, and creates conditions for active, creative, and emotionally engaged learner participation in the educational process.

Keywords: storytelling; narrative techniques; English language learning; speaking competence; communicative approach; intercultural competence; vocabulary development; grammatical structures; motivation; digital storytelling.

	7
ВСТУП.....	8
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ STORYTELLING У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	11
1.1. Поняття, сутність методики storytelling та порівняння з суміжними підходами.....	11
1.2. Історичні аспекти та розвиток сторітелінгу як педагогічного інструмента.....	15
1.3. Психолого-педагогічні засади використання сторітелінгу.....	16
1.4. Дослідники методики storytelling.....	18
1.5. Потенціал storytelling у навчанні іноземних мов.....	21
1.6. Висновок.....	25
РОЗДІЛ ІІ. ПОТЕНЦІАЛ МЕТОДИКИ STORYTELLING У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	26
2.1. Storytelling як засіб формування мовленнєвої компетенції.....	26
2.2. Використання сторітелінгу у засвоєнні лексики та граматики.....	27
2.3. Розвиток комунікативних умінь за допомогою storytelling.....	30
2.4. Міжкультурний аспект сторітелінгу.....	33
2.5. Висновок.....	35
РОЗДІЛ ІІІ. ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ STORYTELLING У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ..	37
3.1. Аналіз існуючих методичних підходів і матеріалів.....	37
3.2. Розробка комплексу вправ із використанням storytelling.....	40
3.3. Приклади уроків з використанням storytelling.....	42
3.4. Результати експериментального впровадження методики.....	45
3.5. Рекомендації для вчителів англійської мови.....	46
3.6. Висновок.....	49
ВИСНОВОК.....	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	52

ВСТУП

Магістерська робота присвячена потенціалу використання методики storytelling у процесі вивчення англійської мови.

Комунікативний підхід лежить в основі сучасної методики викладання іноземних мов, у центрі якого – розвиток мовленнєвих компетентностей учнів. Одним із перспективних напрямів у цьому контексті є використання методики storytelling (сторітелінг), яка базується на розповіді історій. Storytelling стимулюють емоційне залучення розповідача та слухачів, сприяють кращому засвоєнню лексики і граматики англійської мови, формують навички міжособистісного спілкування та підвищують мотивацію до навчання.

Актуальність дослідження зумовлена підвищеною увагою сучасної методики викладання іноземних мов до пошуку інноваційних технологій навчання, спрямованих на розвиток комунікативної компетентності, креативності та міжкультурного розуміння учнів. Одним із таких ефективних підходів є методика storytelling – розповідання історій, яка поєднує мовленнєву практику, емоційний вплив та культурний контекст. Використання сторітелінгу у процесі вивчення англійської мови сприяє підвищенню мотивації, активізації пізнавальної діяльності та розвитку творчого мислення учнів. Застосування сторітелінгу у вивченні англійської мови має значний потенціал, бо дозволяє створювати комунікативні ситуації та розвивати креативність учнів. Саме тому дана тема є актуальною в сучасній педагогіці.

Об'єктом дослідження є процес навчання англійської мови у закладах освіти.

Предметом дослідження виступає методика storytelling як засіб підвищення ефективності вивчення англійської мови.

Мета роботи полягає у виявленні та обґрунтуванні потенціалу використання методики *storytelling* у процесі вивчення англійської мови, а також у розробці комплексу вправ і прикладів уроків з її застосуванням.

Завдання роботи полягає в наступному:

1. Проаналізувати науково-теоретичні джерела щодо сутності та особливостей методики *storytelling*
2. Визначити психолого-педагогічні умови ефективного застосування сторітелінгу у навчанні
3. Розглянути можливості використання *storytelling* у формуванні лексичних, граматичних і комунікативних навичок
4. Розробити приклади вправ та уроків англійської мови із використанням сторітелінгу
5. Перевірити ефективність методики у практичному навчанні

У процесі виконання роботи були використані такі методи дослідження:

- Теоретичні – аналіз, узагальнення та систематизація науково-методичної літератури, порівняння підходів до використання сторітелінгу у навчанні;
- Емпіричні – спостереження, анкетування, педагогічний експеримент, спрямовані на визначення ефективності застосування методики;
- Практичні – розробка та апробація комплексу вправ і фрагментів уроків англійської мови із використанням сторітелінгу.

Практична цінність отриманих результатів полягає у створенні методичних рекомендацій та комплексу вправ, які можуть бути використані вчителями англійської мови у школах, коледжах і мовних курсах. Застосування сторітелінгу у навчальному процесі сприяє розвитку мотивації до вивчення мови, формуванню навичок усного мовлення, збагаченню словникового запасу, удосконаленню граматичної компетентності та підвищенню рівня креативності учнів.

Структура дослідження зумовлена його метою та завданнями. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків і списку використаних джерел.

У вступі обґрунтовується вибір і актуальність теми, визначаються мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження, розкривається теоретичне та практичне значення отриманих результатів.

У першому розділі розглядаються теоретичні основи сторітелінгу, його види, структура та значення в сучасній педагогіці.

Другий розділ присвячено аналізу можливостей використання сторітелінгу у процесі вивчення англійської мови, зокрема для розвитку лексичних, граматичних та комунікативних навичок.

У третьому розділі подано розроблені автором вправи та приклади уроків англійської мови із використанням сторітелінгу, а також результати їх використання.

У висновках узагальнено результати проведеного дослідження та окреслено перспективи подальших наукових пошуків у цьому напрямі.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ STORYTELLING У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

1.1. Поняття, сутність методики storytelling та порівняння з суміжними підходами

Сторітелінг перекладається з англійської мови як розповідання історії (англ. story – історія, telling – розповідь). Сторітелінг – це ефективна методика вивчення іноземної мови та покращення навичок комунікації, яка ґрунтується на використанні історій для передачі знань, досвіду, цінностей або емоцій. За допомогою storytelling на уроках англійської мови, учні з легкістю можуть відпрацювати граматичні структури, лексику, розвинути уяву, а також speaking. [1]

Термін «сторітелінг» походить від англійського storytelling (story – «історія», telling – «розповідати»), тобто означає мистецтво створення та подання історій. У 2006 році цей підхід був визнаний однією з найуспішніших бізнес-ідей. Сторітелінг передбачає вміння цікаво розповідати та через історії передавати важливу інформацію, впливаючи на емоції, мотивацію й мислення аудиторії. Метод був сформований і вперше ефективно застосований Девідом Армстронгом, керівником міжнародної компанії Armstrong International. Розробляючи цей підхід, він враховував відомий психологічний принцип: історії люди сприймають легше й охочіше, ніж інструкції чи правила. Прослухавши історію, людина починає більше довіряти співрозмовнику, а це полегшує процес переконання та мотивування. На думку Армстронга, добре розказана історія створює атмосферу, у якій люди відкриті до змін та нових ідей. [13]

Сторітелінг – педагогічна методика, яка ґрунтується на використанні структурованих історій як основного засобу подачі навчального матеріалу. Сторітелінг поєднує вербальні й невербальні засоби, емоційне забарвлення та смислову послідовність, що сприяє більш глибокому засвоєнню знань і розвитку комунікативних компетенцій. [12]

Методика storytelling у сучасній педагогіці поділяється на кілька основних видів залежно від способу подачі історії та засобів комунікації. Кожен вид має свої особливості та переваги для навчального процесу, зокрема у вивченні англійської мови. За методом подачі сторітелінг поділяється на усний, візуальний, цифровий, інтерактивний.

Усний сторітелінг – передача історії викладачем і учнем усно, без використання письмових або цифрових засобів. Розповідач використовує голос, інтонацію, міміку та жести для передачі емоцій і смислу. Цей вид сторітелінгу стимулює слухове сприйняття, розвиток уяви та пам'яті та формує навички комунікації та усного мовлення. Також дає можливість миттєво реагувати на запитання та інтерес учнів.

Візуальний сторітелінг – передача історії через візуальні засоби: ілюстрації, малюнки, комікси, інфографіку, плакати. Цей вид сторітелінгу сприяє кращому сприйняттю інформації через зорове сприйняття, підкреслює ключові моменти історії за допомогою образів, допомагає учням запам'ятовувати нову лексику та структури мови через асоціації. Також підвищує цікавість і мотивацію до навчання.

Цифровий сторітелінг – використання мультимедійних та цифрових технологій: відео, презентацій, анімацій, інтерактивних платформ, соціальних мереж. Поєднує текст, звук, зображення та відео, дозволяє створювати складні наративи з багат шаровим змістом, робить навчання інтерактивним і динамічним, а також підвищує доступність матеріалів та можливість повторного перегляду. [25]

Інтерактивний сторітелінг - учні не лише слухають або дивляться історію, а й активно взаємодіють з нею через рольові ігри, симуляції, дискусії, квести, онлайн-платформи. В цьому типі сторітелінгу учень стає частиною історії, приймає рішення та впливає на розвиток подій. Цей сторітелінг розвиває критичне мислення, креативність та командну роботу,

підвищує залученість і мотивацію, допомагає засвоювати матеріал через практичний досвід і емоційне переживання. [14]

За видом сторітелінг буває культурний, соціальний, міфічний, jump story, сімейний, дружній, особистий.

Культурний сторітелінг – це оповіді, що передають моральні принципи, вірування та цінності певної спільноти. Такі історії формують культурну ідентичність слухачів і сприяють розумінню традиційного світогляду.

Соціальний сторітелінг – це розповіді про людей, їхні стосунки та досвід. Вони викликають емпатію, надихають і спонукають до наслідування. Наприклад, дітям можна розповідати історії про відомих особистостей, чиє життя є прикладом наполегливості та доброти.

Міфічний сторітелінг (міфи й легенди) – такі історії відображають світогляд певної культури, пояснюють природні або соціальні явища, а також передають важливі життєві уроки про те, чого варто уникати, щоб досягти гармонії й щастя.

Jump story (містичні або страшні історії) – це оповіді з елементами несподіванки, що часто мають моторошний або загадковий фінал. Вони приваблюють слухачів емоційною напругою та допомагають подолати власні страхи.

Сімейний сторітелінг – розповіді про історію роду, сімейні традиції чи визначні події. Такі історії передаються з покоління в покоління, зберігають пам'ять про предків і навчають поваги до родинних цінностей.

Дружній сторітелінг – історії, які згадують спільні пригоди, події або веселі моменти, що пережили друзі. Вони зміцнюють дружні стосунки, створюють атмосферу довіри й близькості.

Особистий сторітелінг – оповіді про власний досвід, внутрішні переживання та зміни. Такий вид сторітелінгу допомагає глибше усвідомити себе, ділитися власним шляхом із іншими та надихати

аудиторію на розвиток. У контексті брендингу чи педагогіки особисті історії роблять людину або бренд автентичним і зрозумілим. [2]

Суміжні підходи до сторітелінгу є CLIL (Content and Language Integrated Learning), Communicative Approach, Project-Based Learning.

1. CLIL (Content and Language Integrated Learning)

Суть: одночасне вивчення предметного змісту і мови (контент + мова).

Схожість зі сторітелінгом: обидва підходи прагнуть надати мові автентичний контекст; в обох акцент на змістовому навантаженні.

Відмінність: CLIL концентрується на предметному навчанні через мову (наприклад, історія чи природознавство англійською), тоді як сторітелінг ставить у центрі наратив як інструмент формування мовлення, уяви та емоційного сприйняття; сторітелінг акцентує саме структуру оповіді й емоційний аспект, CLIL — предметну легітимність контенту. [3]

2. Communicative Approach (комунікативний підхід)

Суть: розвиток здатності спілкуватися; пріоритет — функції мови, а не формальні правила.

Схожість: сторітелінг і комунікативний підхід орієнтовані на реальну комунікацію, рольові ситуації та інтерактивність.

Відмінність: комунікативний підхід концентрується на завданнях і функціях мови (запити, погодження, прохання), а сторітелінг забезпечує єдиний смисловий контекст (сюжет), в якому ці функції природно реалізуються; сторітелінг також спеціально використовує наративну структуру для мотивації й пам'яті. [4]

3. Project-Based Learning (проектне навчання)

Суть: учні працюють над довгостроковими реальними або симульованими проектами, інтегруючи знання й уміння.

Схожість: і проектний підхід, і сторітелінг сприяють інтеграції навичок (мовних, дослідницьких, креативних) і розвитку співпраці.

Відмінність: проекти зазвичай мають чітко визначену продуктну ціль (презентація, доповідь, продукт), а сторітелінг фокусується на генерації і трансформації наративів як цінності сама по собі; сторітелінг легко інтегрується в окремі етапи проекту (створення історії, сценарію, буктрейлера), тоді як PBL охоплює більш тривалу, міжпредметну роботу.[5]

Унікальність сторітелінгу полягає в поєднанні емоційної складової і смислової структури наративу (інтеграція почуттів і змісту), природній стимуляції пам'яті через сюжетну організацію, гнучкості у застосуванні (усні історії, візуальні наративи, цифровий сторітелінг, рольові інсценізації) та здатності одночасно розвивати мовні, пізнавальні та соціо-емоційні компетентності.

1.2. Історичні аспекти та розвиток сторітелінгу як педагогічного інструмента

Методика storytelling має давнє походження і коріння у традиційних способах передачі знань та досвіду через усні історії, легенди та казки. Людство завжди використовувало розповіді як засіб навчання та виховання, особливо у тих культурах, де письмова форма ще не була поширена. У первісних суспільствах знання передавалися від старших поколінь до молодших через усні перекази, міфи та легенди. Історії слугували для пояснення природних явищ, формування моральних норм і соціальних правил. Вони дозволяють зберегти культурну спадщину та передати життєвий досвід наступним поколінням. У Стародавній Греції та Римі педагоги використовували розповіді для навчання риторики, етики та філософії. Казки, притчі та історії святих у середньовічних школах слугували для формування моральних цінностей та духовного розвитку учнів.

У XVII–XIX століттях із розвитком систематичної педагогіки storytelling почав застосовуватися як педагогічний метод, що допомагає розвивати уяву, критичне мислення та мовленнєві навички. Відомі

педагоги, такі як Йоганн Генріх Песталоцці і Фрідріх Фребель, використовували історії та казки для навчання дітей читанню, письму та соціальним навичкам.

У ХХ столітті storytelling набуває системного характеру у педагогіці. Методика стає частиною інтерактивного та комунікативного навчання, особливо у викладанні іноземних мов. Поява психології навчання і когнітивної науки підтвердила ефективність розповіді у запам'ятовуванні, мотивації та розвитку критичного мислення. Сучасні підходи активно інтегрують сторітелінг у цифрові платформи, мультимедійні уроки та онлайн-навчання, роблячи процес більш інтерактивним та персоналізованим.

Storytelling пройшов шлях від усних переказів і казок до сучасного педагогічного інструмента, який поєднує емоційний, когнітивний та мотиваційний аспекти навчання. Його історичний розвиток свідчить про природну потребу людини навчатися через історії та наративи, що робить методику універсальною та ефективною у різних сферах освіти, зокрема у вивченні англійської мови.

1.3. Психолого-педагогічні засади використання сторітелінгу

Методика сторітелінгу базується на психолого-педагогічних закономірностях розвитку особистості, сприйняття інформації та формування навчальної мотивації. Історії як форма подання знань поєднують емоційний, когнітивний та креативний компоненти, що робить їх потужним інструментом у навчально-виховному процесі.

Історії є природним засобом структурування та осмислення інформації. Вони допомагають учням краще засвоювати нові знання завдяки наративній логіці (початок – розвиток – кульмінація – завершення), сприяють формуванню довготривалої пам'яті, оскільки інформація, що подається у формі сюжетів, запам'ятовується значно легше, ніж абстрактні факти. Історії стимулюють розвиток уяви, асоціативного мислення та

мовленнєвих навичок та забезпечують можливість інтеграції нового матеріалу з особистим досвідом учня, що підвищує рівень усвідомленості навчання. [6]

З психологічної точки зору, історії мають потужний мотиваційний ефект, оскільки:

- викликають емоції, що сприяють більшій концентрації уваги. Емоції, викликані історією, активують механізми емоційної пам'яті — такі події зберігаються більш стійко й доступно для відтворення. Емоційно забарвлені деталі виступають як «якорі», що полегшують відновлення контексту.
- пробуджують інтерес та створюють «ефект очікування», який стимулює до подальшого навчання;
- формують позитивний емоційний фон занять, що знижує рівень тривожності та сприяє відкритості до нового матеріалу;
- забезпечують емоційну залученість учнів, перетворюючи навчальний процес на захопливу взаємодію.

Сторітелінг не лише передає знання, а й розвиває особистість учня:

- Креативність: створення власних історій, переосмислення сюжетів або розігрування ролей сприяють розвитку творчої уяви, вміння генерувати нові ідеї та нестандартно підходити до вирішення завдань.
- Критичне мислення: аналіз персонажів, мотивів їхніх вчинків, пошук альтернативних рішень у сюжеті допомагають учням розвивати здатність до логічних висновків, порівняння, аргументації.
- Поєднання творчої діяльності з аналітичним осмисленням історій формує цілісний підхід до навчання, де учні не лише відтворюють інформацію, а й активно її трансформують.

Використання історій дозволяє організувати навчальні завдання таким чином, щоб матеріал був не лише інтелектуально доступним, а й

емоційно значущим. За допомогою наративу вчитель може формувати мотивацію, знижувати тривожність і підвищувати залученість учнів. Створення історій (у письмовій чи усній формі) тренує виконавчу функцію: планування, послідовність, вибір мовних засобів.

Сторітелінг має вплив на нейропсихологічний аспект (зв'язок між мозком та вищими психічними функціями, такими як пам'ять, увага, мислення, мовлення та поведінка):

- Сюжетна інформація легше кодується і консолідується в довготривалу пам'ять через зв'язки між подіями й контекстом.
- Емоційні елементи історії активують структури, пов'язані з емоційною обробкою (амігдала), що посилює кодування інформації.
- Участь у створенні/слуханні історії задіює широкі мережі мозку (мовленнєві зони, зони уяви, пам'яті й соціального розуміння), що сприяє мультисенсорному кодуванню (вербально-візуально-емоційно).
- Одночасне використання вербальних і візуальних образів (dual-coding) підсилює запам'ятовування й розуміння.

1.4. Дослідники методики storytelling

Методика сторітелінгу у навчанні та розвитку мовлення має глибокі наукові корені. Різні вчені, педагоги та психологи досліджували її з позицій комунікації, когнітивної психології, лінгводидактики та освіти. У цьому підрозділі подано огляд ключових науковців, чиї роботи стали фундаментом для сучасного розуміння storytelling у навчальному процесі.

Джером Брунер (Jerome Bruner) - один із найвпливовіших когнітивних психологів XX століття. Ввів поняття наративного мислення як провідного механізму осмислення інформації. Довів, що історії допомагають структурувати досвід, будувати причинно-наслідкові зв'язки та легше засвоїти матеріал. У своїй праці “Actual Minds, Possible Worlds” (1986) описав, як наратив впливає на мотивацію, пам'ять і розуміння

складних концепцій. Завдяки Брунеру storytelling почали розглядати як стратегічний елемент навчання, а не просто розважальний інструмент. [20]

Уолтер Фішер (Walter Fisher) - автор теорії Narrative Paradigm, яка пояснює, що люди сприймають світ передусім через історії. Показав, що інформація з наративом легше запам'ятовується та викликає довіру. Фішер підкреслював, що історія працює як потужний комунікативний механізм, що впливає на переконання й формування критичного мислення. Його ідеї стали підґрунтям для використання storytelling у викладанні мов, медіаграмотності та комунікативних навичок. [21]

Дженніфер Акер (Jennifer Aaker) - професорка Стенфордського університету, досліджує вплив історій на навчання та поведінкову психологію. Довела, що історії запам'ятовуються у 22 рази краще, ніж звичайні факти. Показала, що оповіді формують емоційний зв'язок між матеріалом і слухачем. Наголошувала на важливості “емоційних гачків” для покращення засвоєння мови та комунікативних навичок. Її дослідження підкріплюють ефективність сторітелінгу як методу мотивації та розвитку мовленнєвої компетентності. [22]

Джим Трейлс (Jim Trelease) - автор популярної книги “The Read-Aloud Handbook”, яка описує роль читання та сторітелінгу у мовному розвитку. Показав, що слухання історій сприяє формуванню лексичного запасу, граматичної інтуїції та стилістичної чутливості. Стверджував, що регулярний сторітелінг покращує не лише мовлення, а й увагу, уяву, емоційну стабільність та креативність. Його робота широко використовується в початковій освіті світу. [23]

У межах комунікативного підходу Майкл Лонг (Michael Long) розглядав сторітелінг як ефективне комунікативне завдання. Створення історії стимулює одночасне використання граматики, лексики і стратегій спілкування. Дослідник наголошував на важливості автентичних ситуацій,

які формує наратив. Його підхід сприяв інтеграції storytelling у уроки говоріння, аудіювання та проектні завдання. [24]

Брюс та Венді Бегг (Bruce & Marielle Baggio, Wendy A. Bagg) - дослідники психології навчання, які вивчали вплив історій на пам'ять і мотивацію. У своїх роботах вони довели, що інформація, подана в наративній формі, запам'ятовується на 30–50% краще, ніж сухі факти. Дослідники описали особливості ефекту "емоційного якоря" — коли історія допомагає зберегти мовний матеріал завдяки емоційному компоненту.

Хоча Виготський Лев Семенович (L. S. Vygotsky) прямо не досліджував storytelling, його соціокультурна теорія стала фундаментом його використання в освіті. Згідно з його концепцією, навчання відбувається через соціальну взаємодію, діалог та спільне творення змісту. Сторітелінг відповідає цим принципам, адже учні спільно будують наратив, обговорюють події, аналізують мотиви героїв. Теорія Виготського пояснює, чому сторітелінг підсилює мислення, мовлення та креативність.

Сандра Мартінес (Sandra L. Martínez) - однією з перших досліджувала роль сторітелінгу у формуванні міжкультурної компетентності. Показала, що історії розвивають емпатію, розуміння культурних відмінностей, толерантність. Довела, що наративи є ефективним засобом засвоєння культурно маркованої лексики. Її праці важливі для сучасної методики навчання іноземних мов.

В Україні методику сторітелінгу розвивали:

- Горбач Н. В., Папезук О. В. (Сторітелінг як сучасна методика розвитку мовлення молодших школярів) [18]
- О. Пометун (педагогічні технології, розвиток критичного мислення через історії) [19]
- Н. Гез, О. Біляєва (використання історій у комунікативному навчанні англійської мови).

Ці науковці підкреслюють, що storytelling підсилює внутрішню мотивацію, сприяє розвитку критичного й творчого мислення, інтегрує когнітивні, емоційні та мовні процеси, відповідає вимогам Нової української школи.

1.5. Потенціал storytelling у навчанні іноземних мов

Сучасна методика викладання іноземних мов дедалі більше орієнтована на комунікативний підхід, де головна мета полягає не лише у засвоєнні граматики чи лексики, а й у формуванні здатності використовувати мову як інструмент спілкування. У цьому контексті сторітелінг є потужним засобом, який поєднує мовні навички з когнітивними, емоційними та соціальними аспектами розвитку.

Завдяки природній наративній структурі історії дозволяють інтегрувати:

- Мовні компетентності:
 - розвиток словникового запасу через контекст;
 - засвоєння граматичних конструкцій у природному мовному середовищі;
 - вдосконалення навичок аудіювання, читання, говоріння та письма.
- Немовні компетентності:
 - формування міжкультурної обізнаності (через знайомство з історією, традиціями, культурними контекстами інших народів);
 - розвиток емоційного інтелекту та вміння співпереживати;
 - удосконалення комунікативних стратегій, вміння працювати в команді (через рольові ігри, колективне створення історій).

Таким чином, сторітелінг у навчанні іноземних мов виступає мостом між мовною практикою та реальним життєвим досвідом, що робить навчання більш природним і наближеним до автентичного спілкування.

У педагогічній практиці існують різні комунікативні підходи до навчання іноземних мов:

- Рольові ігри: акцент на моделюванні конкретних ситуацій. Вони корисні для розвитку діалогічного мовлення, проте обмежені рамками заданого сценарію.
- Дискусії та дебати: розвивають навички аргументації та критичного мислення, але часто потребують високого рівня мовної підготовки.
- Проектна діяльність: сприяє інтеграції мовних і пізнавальних навичок, однак потребує значних ресурсів і часу.

У таблиці 1.1 наведено порівняльну характеристику різних комунікативних підходів.

Таблиця 1.1

Метод	Характеристика	Переваги	Обмеження
Рольові ігри	Учні відтворюють ситуації спілкування, діють за заданими ролями	- Розвиток діалогічного мовлення - Практика соціальних сценаріїв	- Обмежені рамками сценарію - Менше простору для творчості
Дискусії, дебати	Обговорення проблемних питань, формування аргументованої позиції	- Розвиток критичного мислення - Формування навичок аргументації	- Високі вимоги до рівня мови - Може бути складним для початківців
Проектна діяльність	Виконання колективних завдань із дослідженням, презентацією результатів	- Інтеграція мовних і пізнавальних компетентностей - Командна робота	- Потребує багато часу і ресурсів - Важко застосовувати на кожному уроці

Сторітелінг	Створення, аналіз та обговорення історій у різних формах (усній, письмовій, цифровій, інтерактивній)	- Поєднання мовних і немовних компетентностей - Гнучкість і універсальність - Емоційна залученість - Автентичність контексту	- Потребує підготовки з боку викладача - Важливо правильно підібрати історії відповідно до рівня учнів
-------------	--	---	---

Порівняно з ними, сторітелінг має кілька переваг:

1. Гнучкість, бо може застосовуватися на різних етапах навчання (від початкового до просунутого рівня).
2. Універсальність, бо поєднує елементи всіх згаданих методів (рольові ігри, дискусії, проекти) в одному інтегрованому процесі.
3. Емоційна залученість, бо створює сильніший мотиваційний ефект, ніж традиційні комунікативні вправи.
4. Автентичність, бо забезпечує природний контекст, у якому мова використовується як засіб комунікації, а не лише як навчальний матеріал.

Storytelling у навчанні іноземних мов має великий потенціал завдяки здатності інтегрувати мовні та немовні компетентності, стимулювати інтерес і мотивацію, формувати креативність і критичне мислення. У порівнянні з іншими комунікативними методами, сторітелінг є більш комплексним і гнучким інструментом, який дозволяє поєднати мовну практику з емоційно насиченим і культурно значущим досвідом.

Методика сторітелінгу у навчанні мов широко досліджується в педагогіці та прикладній лінгвістиці.

Серед основних результатів досліджень можна виділити:

- Результати досліджень показують що покращення запам'ятовування лексики та підвищення навичок аудіювання та розуміння тексту присутні у груп людей де слова, представлені в наративному контексті, бо вони запам'ятовуються краще й утворюють міцніші асоціативні зв'язки, ніж ті самі слова без контексту.
- Участь у сюжетних активностях (перекази, рольові інсценізації) стимулює продуктивне використання мови, розвиток усного мовлення і впевненості і знижує мовленнєву тривогу.
- Історії як такі підвищують інтерес до занять, що позитивно корелює з успіхами в навчанні, що піднімає мотивацію і підсилює залученість людей.
- Опрацювання автентичних наративів сприяє формуванню міжкультурного розуміння і толерантності та формує міжкультурну освіта.

Сьогодні сторітелінг активно застосовується не лише у сфері бізнесу, а й у багатьох інших галузях: маркетингу, коучингу, мистецтві публічних виступів, а останнім часом він став важливою інновацією й в освіті.

Цей підхід поєднує в собі різні дисципліни — психологію, педагогіку, дидактику та елементи акторської майстерності. Чим багатший словниковий запас і ширший кругозір, тим упевненіше людина почувається та тим цікавішими виходять її історії.

Тип історії у сторітелінгу зазвичай визначається цільовою аудиторією. Однак незалежно від того, яка історія розповідається, існують ключові ознаки, що відрізняють її від простого перерахування фактів:

- наявність героя;
- наявність інтриги;
- наявність сюжету.

Герой має бути максимально близьким та зрозумілим для слухачів, інакше вони не зможуть емоційно залучитися та уявити себе на його місці.

А це є одним із головних завдань сторітелінгу — перетворити слухача на активного учасника історії.

Інтрига допомагає утримати увагу аудиторії, спонукаючи слухати розповідь до кінця та чекати розв'язки. Проте вона не повинна бути надмірно тривалою, інакше слухачі втратять інтерес.

Сюжет є обов'язковою частиною будь-якої історії. Найчастіше він має класичну структуру, яка складається із зав'язки, розвитку подій, кульмінації та фіналу. [15]

1.6. Висновок

У першому розділі було розглянуто сутність та особливості методики storytelling у педагогіці та викладанні іноземних мов. Сторітелінг має глибоке історичне коріння, а його сучасне використання у навчальному процесі зумовлене прагненням зробити навчання більш наближеним до реального життя. Психолого-педагогічні дослідження підтверджують, що розповіді історій сприяють емоційній залученості учнів, стимулюють розвиток критичного мислення та креативності, а також підвищують рівень мотивації. Таким чином, storytelling можна розглядати як потужний інструмент у формуванні іншомовної компетенції.

РОЗДІЛ II. ПОТЕНЦІАЛ МЕТОДИКИ STORYTELLING У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Storytelling як засіб формування мовленнєвої компетенції

Одним із ключових завдань навчання іноземних мов є формування мовленнєвої компетенції, що охоплює розвиток навичок аудіювання, говоріння, читання та письма. Використання сторітелінгу як педагогічної методики сприяє органічному розвитку цих умінь завдяки інтеграції мовної практики з емоційним та когнітивним досвідом учнів.

Слухання історій у процесі навчання іноземної мови є ефективним способом формування аудитивних навичок, оскільки:

- історії містять природний ритм і мелодику мовлення, що допомагає учням адаптуватися до автентичного мовного середовища
- сюжетна структура полегшує сприйняття тексту, адже учні очікують логічного розвитку подій
- під час слухання історій формується вміння виділяти ключову інформацію та ідентифікувати незнайомі слова з контексту
- використання різних інтонацій, пауз та акцентів сприяє кращому розумінню мовних структур і граматичних форм

Таким чином, storytelling створює умови для поступового ускладнення аудіоматеріалів, допомагаючи учням розвивати як загальне розуміння змісту, так і детальне сприйняття іноземної мови на слух.

Сторітелінг має значний потенціал у розвитку навичок усного мовлення. Його використання у навчанні сприяє:

- розвитку монологічного мовлення (учні переказують почуті історії або створюють власні сюжети)
- стимулюванню діалогічного мовлення через обговорення персонажів, подій чи альтернативних розв'язок сюжету
- формуванню інтонаційної виразності та спонтанності у мовленні завдяки емоційному забарвленню історій

- подоланню психологічного бар'єру у спілкуванні, адже учні сприймають створення чи переказ історій як цікаву гру, а не як формальне завдання
- розвитку комунікативних стратегій – уміння ставити уточнювальні запитання, пояснювати свої думки, вести діалог у реальному контексті

У результаті використання storytelling у навчанні говоріння сприяє тому, що іноземна мова стає засобом самовираження, а не лише предметом вивчення.

Застосування сторітелінгу у процесі формування мовленнєвої компетенції дозволяє учням одночасно удосконалювати навички аудіювання та говоріння, забезпечуючи природність спілкування, емоційне залучення та розвиток комунікативної впевненості.

2.2. Використання сторітелінгу у засвоєнні лексики та граматики

Методика сторітелінгу створює природне середовище для засвоєння нової лексики та граматичних структур. Завдяки сюжетності, слова й граматичні моделі з'являються у значущому контексті, що забезпечує їхнє семантичне закріплення і функціональне використання. Засвоєння лексики та граматики є основою оволодіння іноземною мовою. Проте традиційні методи, що базуються на механічному запам'ятовуванні слів і правил, часто призводять до втрати мотивації та обмежують можливість їхнього застосування у реальному мовленні. У цьому контексті сторітелінг виступає ефективним інструментом, який забезпечує природне оволодіння лексичними одиницями та граматичними структурами через їх функціонування у зв'язному та змістовному контексті.

Розповіді та наративи сприяють формуванню й активізації словникового запасу завдяки:

- контекстуалізації нових слів – лексика засвоюється не ізольовано, а в сюжеті, де кожне слово має конкретне значення та функцію;

- асоціативному мисленню – нові слова запам'ятовуються через образи персонажів, події чи емоції, пов'язані з історією;
- багатократному повторенню – ключові лексеми повторюються у різних сюжетних ситуаціях, що сприяє їх міцному засвоєнню;
- формуванню умінь варіативного використання лексики (синоніми, фразеологізми, сталі вирази) у різних наративних контекстах.

Таким чином, storytelling створює умови для природного розширення активного словникового запасу, адже слова пов'язуються не лише з перекладом, а й з життєвими ситуаціями. Сторітелінг активізує асоціативну пам'ять: нові слова пов'язуються з подіями, героями, місцями, що робить їх легшими для запам'ятовування. Лексика засвоюється не ізольовано, а в лексичних кластерах (наприклад, «forest», «path», «magic wand» у казці). Учні частіше вживають слова у спонтанному мовленні, бо пов'язують їх із цікавим сюжетом, а не з механічним заучуванням.

Іншою важливою функцією сторітелінгу є сприяння засвоєнню граматичних структур. Це досягається завдяки:

- використанню граматики у природному мовному середовищі – учні чують і бачать, як граматичні конструкції функціонують у розповідях, а не в ізольованих прикладах;
- повторюваності граматичних форм (наприклад, часи дієслів, умовні речення, конструкції з модальними дієсловами), що закріплює їх уживання;
- створенню умов для індуктивного засвоєння правил – учні самостійно роблять висновки про вживання певних структур, виходячи з контексту історії;
- розвитку граматичної інтуїції, коли учні не лише знають правила, але й відчують правильність чи неправильність конструкції на слух і в мовленні.

У процесі створення або переказу власних історій учні активно застосовують вивчені граматичні конструкції, що формує їх операційну компетентність, тобто здатність використовувати правила у реальному спілкуванні. У структурі оповіді природно з'являються часові форми (past simple, past continuous, present perfect), умовні речення, непряма мова тощо. Учні сприймають граматику як інструмент вираження подій, а не як набір правил. Відтворення або продовження історій сприяє інтуїтивному засвоєнню граматичних закономірностей.

Порівняльна таблиця традиційні методи вивчення лексики і граматики проти сторітелінгу продемонстрована на рис. 2.1

Аспект	Традиційні методи	Storytelling
Засвоєння лексики	Механічне заучування списків слів, переклад	Слова засвоюються у сюжеті, через образи та емоції
Засвоєння граматики	Вивчення правил і виконання вправ за зразком	Граматичні структури функціонують у природному контексті
Мотивація та інтерес	Обмежена мотивація, часто монотонність	Висока емоційна залученість, інтерес до історії
Застосування у мовленні	Складність перенесення знань у реальне спілкування	Активне використання у переказах та створенні власних історій

Рис. 2.1. Порівняльна таблиця традиційні методи вивчення лексики й граматики проти сторітелінгу

Застосування сторітелінгу в навчанні лексики та граматики дозволяє перейти від формального запам'ятовування до функціонального використання мовних одиниць у контексті. Це робить навчання більш природним, цікавим і результативним, оскільки слова та граматичні форми вкорінюються у пам'яті учнів через сюжет, емоції та комунікативні ситуації.

Нижче наведено типові помилки та шляхи їх подолання через сторітелінг.

1. Типова помилка: механічне використання форм без розуміння контексту.

Як допомагає сторітелінг: через сюжет учні бачать природний контекст вживання (наприклад, Past Continuous для фону подій).

2. Типова помилка: плутанина лексичних колокацій або буквальні переклади.

Як допомагає сторітелінг: учні запам'ятовують сталі сполучення через повторювані фрази героїв («make a wish», «tell the truth»).

3. Типова помилка: невміння утримати логічну послідовність висловлювання.

Як допомагає сторітелінг: тренує зв'язність через сюжетні ланцюги (first → then → suddenly → finally).

4. Типова помилка: пасивність у граматичному контролі.

Як допомагає сторітелінг: дає можливість редагувати власні тексти (peer editing), виправляючи граматичні неточності в рамках створеної історії.

Загалом сторітелінг перетворює граматичні структури на засоби вираження думки, а не на об'єкт механічного контролю, що підвищує і точність, і спонтанність мовлення.

2.3. Розвиток комунікативних умінь за допомогою storytelling

Одним із ключових завдань у процесі навчання іноземних мов є розвиток комунікативної компетентності, тобто здатності ефективно спілкуватися у різних ситуаціях. Методика storytelling створює сприятливе середовище для формування цієї компетентності завдяки тому, що учні залучаються до реального мовного обміну, а не лише виконують формальні вправи.

Використання сторітелінгу у форматі кооперативного навчання дає змогу учням:

- спільно обговорювати сюжет та персонажів історій, формуючи навички діалогічного мовлення;
- розподіляти ролі під час створення наративів або інсценізацій, що сприяє розвитку вміння домовлятися та працювати в команді;
- навчатися слухати співрозмовників і реагувати на репліки, що наближає роботу в класі до реального мовного середовища;

- формувати соціокультурні та міжособистісні навички, важливі для спілкування у глобальному контексті.

Таким чином, спільна діяльність у парах і групах дозволяє учням не лише удосконалювати мовленнєві вміння, а й розвивати комунікативну гнучкість та формування комунікативної компетентності, бо учні вчаться висловлювати думку послідовно, слухати співрозмовника, аргументувати позицію, адаптувати мовлення до ситуації (формальний/неформальний стиль).

Storytelling відкриває широкі можливості для організації дискусій у класі. Після прослуховування або читання історії учні можуть:

- висловлювати власну думку щодо мотивів і вчинків персонажів, порівнювати їх із власним досвідом;
- обґрунтовувати позицію, використовуючи мовні конструкції для аргументації та контраргументації;
- брати участь у дебатах і рольових іграх на основі сюжету, що стимулює розвиток спонтанного мовлення;
- опановувати лексику та мовленнєві формули, необхідні для вираження згоди, незгоди, припущень, емоцій.

Такі дискусії сприяють розвитку критичного мислення та навичок міжособистісного спілкування, що робить процес навчання більш живим і продуктивним.

Важливим аспектом застосування сторітелінгу є інтеграція його у проектну діяльність. Учні можуть працювати над створенням:

- цифрових історій із використанням фото, відео та озвучення
- коміксів, постерів або буктрейлерів для візуалізації наративів, інтерв'ю з героями історії, дебати на основі моральних дилем персонажів, обговорення сюжетів («What would you do if you were the hero?»)

- міні-вистав або відео-сценок, що поєднують мовленнєві та творчі навички
- групових презентацій про культуру, традиції чи сучасні події, використовуючи формат «історія від першої особи» або створення групових історій («chain stories»);

Проектні завдання на основі сторітелінгу сприяють поглибленню мовної практики та водночас розвивають креативність, уміння співпрацювати й презентувати результати роботи перед аудиторією.

Storytelling як засіб розвитку комунікативних умінь

Рис. 2.2. Схема взаємозв'язку: Storytelling → кооперативна робота, дискусії, проекти → розвиток комунікативних умінь.

Застосування сторітелінгу у груповій роботі, дискусіях та проектних завданнях забезпечує комунікативно-орієнтоване навчання, де учні не просто вивчають мову, а активно використовують її як засіб спілкування. Це підвищує їхню мовну впевненість, соціальні навички та мотивацію до подальшого навчання.

Для об'єктивного оцінювання розвитку комунікативних умінь доцільно використовувати чіткі критерії:

Таблиця 2.1.

Критерій	Зміст	Приклади показників
Fluency (вільність мовлення)	здатність говорити без довгих пауз і повторів	плавність оповіді, темп, природність інтонації
Accuracy (точність)	правильність граматичних і лексичних форм	узгодження часів, правильне вживання артиклів, форм дієслів
Coherence (зв'язність)	логічна послідовність і структура висловлювання	наявність вступу, розвитку, висновку; використання зв'язок (however, therefore, meanwhile)
Pronunciation / Intonation	вимова і мелодика	зрозуміла артикуляція, інтонаційна виразність
Interaction (взаємодія)	здатність реагувати на партнера	активне слухання, репліки-підтримки («Really?», «I see»)

Вчитель може застосовувати аналітичну шкалу оцінювання або самооцінювання учнів за цими критеріями. Отже, можна віднести до перевага сторітелінгу: стимуляцію автентичного мовлення, а не завчених фраз, подолання мовленнєвого бар'єру, формування впевненості і креативності через персоналізацію історій.

2.4. Міжкультурний аспект сторітелінгу

Сучасне вивчення іноземних мов неможливе без урахування культурного контексту, адже мова є носієм цінностей, традицій і світогляду

народу. Storytelling створює унікальні можливості для занурення учнів у культурний простір країни мови, що вивчається, та сприяє розвитку міжкультурної компетентності, необхідної для ефективного спілкування у глобалізованому світі.

Історії відображають побут, традиції, моральні норми та спосіб мислення народу. Через наративи учні можуть:

- знайомитися з народними казками, легендами, байками та міфами, що розкривають історичну і культурну спадщину;
- дізнаватися про звичаї, свята, обряди та етикет через сюжети реальних і вигаданих історій;
- розвивати вміння інтерпретувати культурні символи (жести, образи, ідіоми, гумор);
- порівнювати рідну культуру та культуру країни мови, що вивчається, формуючи глибше розуміння відмінностей і спільних рис.

Таким чином, storytelling стає ефективним засобом культурного занурення, який робить процес навчання більш захопливим і змістовним, бо через знайомство з історіями з різних країн учні розуміють культурні коди, традиції, світоглядні особливості, розвивають толерантність і відкритість до іншого досвіду, навчаються порівнювати культурні реалії без стереотипів.

Однією з ключових цілей використання сторітелінгу у мовній освіті є розвиток толерантного ставлення до культурного різноманіття та готовності до взаємодії з представниками інших народів. Через історії учні:

- навчаються емпатії, співпереживаючи персонажам із різними культурними та соціальними особливостями;
- долають стереотипи й упередження, що можуть виникати через обмежене знання про інші культури;
- розвивають комунікативну гнучкість, навчаючись адаптувати мовленнєву поведінку до різних культурних контекстів;

- формують цінності взаємоповаги й діалогу культур, що є важливими у сучасному полікультурному суспільстві.

Використання сторітелінгу для опрацювання тем міжкультурної взаємодії допомагає учням усвідомити, що кожна культура має власні традиції та цінності, які заслуговують на повагу й розуміння.

Storytelling не лише сприяє вивченню мовних особливостей, а й стає інструментом виховання толерантності та міжкультурного діалогу. Завдяки оповіданням учні отримують можливість побачити світ очима представників інших культур, що робить навчання іноземної мови глибоким, змістовним та спрямованим на розвиток глобальної громадянської свідомості. Storytelling як інструмент глобального виховання допомагає усвідомити спільні людські цінності — дружбу, співчуття, взаємодопомогу, формує навички критичного мислення щодо культурних наративів (аналіз культурних упереджень, ролей, символів), сприяє розвитку глобальної громадянської компетентності (Global Citizenship Competence), що передбачає розуміння власної ідентичності у світовому контексті. Практичні форми реалізації це створення міжнародних онлайн-проектів (обмін історіями між школами різних країн), порівняння народних казок різних культур («Cinderella stories around the world»), цифровий сторітелінг з темами толерантності та ідеями миру. Результатом цього є підвищення культурної обізнаності, розвиток емпатії та поваги до різних традицій, формування «глобального мислення» при збереженні національної ідентичності. Таким чином, storytelling виходить за межі лінгвістичного інструменту — він стає педагогічною технологією формування особистості, здатної до діалогу культур, критичного мислення та співпраці у глобальному світі.

2.5. Висновок

У другому розділі було визначено потенціал використання сторітелінгу безпосередньо у процесі вивчення англійської мови.

Встановлено, що методика сприяє розвитку навичок аудіювання, говоріння, читання та письма, а також допомагає учням ефективніше засвоювати лексику та граматичні структури. Storytelling створює умови для формування комунікативної та міжкультурної компетентності, дозволяє інтегрувати мовний і культурний контент у навчальний процес. Таким чином, сторітелінг виступає не лише дидактичним прийомом, а й засобом розвитку особистості учня.

РОЗДІЛ III. ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ STORYTELLING У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

3.1. Аналіз існуючих методичних підходів і матеріалів

Ефективне впровадження сторітелінгу у процес навчання англійської мови потребує ознайомлення з наявними методичними підходами та навчальними ресурсами, що використовують наратив як дидактичний інструмент. Аналіз цих матеріалів дозволяє визначити найрезультативніші практики та шляхи інтеграції storytelling у шкільні та позакласні програми.

Багато сучасних підручників та онлайн-ресурсів з англійської мови приділяють особливу увагу історіям як засобу розвитку мовних навичок. Найпоширеніші приклади:

- «Storyfun for Starters/Movers/Flyers» (Cambridge University Press) – серія для молодших школярів, що пропонує короткі казкові та реалістичні історії з інтерактивними завданнями для тренування аудіювання, говоріння та письма.
- «Oxford Reading Tree» (Oxford University Press) – система ілюстрованих книжок із простими сюжетами для поступового нарощення словникового запасу та розуміння граматичних структур у контексті.
- «Footprints» і «Fly High» (Pearson) – підручники для початкової та середньої школи, які використовують сюжетні лінії та персонажів, що супроводжують учнів протягом курсу.
- Онлайн-платформи на кшталт Storybird, Book Creator, LyricLab дають можливість учням самостійно створювати цифрові історії та комікси, поєднуючи творчість із мовною практикою.
- Ресурси типу BBC Learning English: Stories for Children, British Council LearnEnglish Kids пропонують анімаційні оповідання та вправи для розвитку навичок сприймання на слух і розуміння тексту.

Ці матеріали мають спільну рису — вони орієнтовані на контекстуалізоване навчання, у якому мова подається як інструмент комунікації в реальних життєвих або уявних ситуаціях.

Традиційні підручники зосереджені переважно на вправлянні граматичних правил і лексики у формальних завданнях (заповнення пропусків, переклад речень, контрольні вправи). Такі методи часто не забезпечують достатньої мотивації та не формують комунікативної гнучкості.

Інноваційні матеріали на основі сторітелінгу мають низку переваг:

- контекстність та інтегрованість мовних одиниць у сюжет;
- емоційна залученість учнів, що стимулює інтерес до вивчення мови;
- розвиток чотирьох видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо) у межах єдиної історії;
- підтримка критичного мислення та творчості через завдання для обговорення і створення власних наративів;
- можливість інтегрувати цифрові технології та мультимедіа (відео історії, інтерактивні книги).

Таким чином, інноваційні підходи, що базуються на сторітелінгу, поступово витісняють традиційні методи, оскільки вони набагато краще відповідають вимогам комунікативно-орієнтованого навчання й забезпечують учням автентичне мовне середовище.

Аналіз показує, що використання storytelling у сучасних підручниках і цифрових ресурсах дозволяє органічно поєднувати мовні знання з розвитком комунікативних та культурних компетентностей. Перехід від традиційних вправ до інноваційних наративних технологій створює умови для більш ефективного та мотиваційного навчання англійської мови.

Техніки які використовують в сторітелінгу є наступними:

- Мономіф або шлях Героя. Подорож героя — один із найвідоміших способів побудови історії. Він тримає увагу тим, що головний

персонаж стикається з труднощами, долає перешкоди й зрештою отримує «щасливий фінал». Прикладом класичного мономіфу можуть бути народні казки про подвиги богатирів. Цей формат доволі простий у використанні, але водночас легко створити за ним передбачувану та нудну історію. Щоб цього уникнути, потрібно ретельно продумати фабулу та дотримуватися основ драматургії: чіткої зав'язки, кульмінації та розв'язки.

- Гора. Цей прийом нагадує шлях героя, однак тут на головного персонажа не чекає щасливий кінець. Герой зазнає поразки, але при цьому усвідомлює цінність пройденого досвіду. Типовий приклад — історії про невдалі бізнес-проекти, що дали важливі уроки.
- Рамка. У цій техніці одна історія слугує «обрамленням» для інших. Саме за таким принципом побудована збірка «Тисяча і одна ніч», де історії Шахерезади вписані в ширшу розповідь про палац царя Шахріяра.
- Sparklines (як є і як могло б бути). Ця модель ґрунтується на протиставленні: реального стану речей і того, яким він міг би бути. Завдяки своїй наочності цей прийом часто застосовують у рекламі. Зокрема, він лежить в основі відомого рекламного ролика Fairy про села Вілларібо та Віллабаджо.
- Починаємо з кінця. Такий підхід також називають «зворотною драматургією», і його часто використовують у кіно та серіалах. Наприклад, перший сезон «Великої маленької брехні» побудований саме так. Читач відразу потрапляє в кульмінаційний момент — напружений та загадковий. А потім повертається в початок історії й поступово дізнається, як герой опинився в цій ситуації. Важливо не розкривати всі подробиці передчасно, щоб інтрига трималася до кінця.

- Фальстарт. Техніка, яка починається з нібито банальної історії, що нічого не передбачає. Але раптом усе різко змінюється, і розповідь починається спочатку. Це ламає очікування слухача і змушує стежити за подіями з підвищеною увагою — що якраз і потрібно автору. Яскравий приклад фальстарту — перший сезон «Гри престолів». Спочатку це здається історію про життя Еддарда Старка, але вже в кінці сезону герой гине. Після цього глядач розуміє: у цьому серіалі можливе все, і кожна нова серія викликає інтерес.

Обираючи техніку сторітелінгу, варто враховувати вашу аудиторію та цілі. Важливо пам'ятати, що будь-який метод — це лише схема, орієнтир. Вона допомагає структурувати розповідь, але для створення по-справжньому сильної історії однієї техніки недостатньо. [16]

3.2. Розробка комплексу вправ із використанням storytelling

Використання сторітелінгу у викладанні англійської мови дозволяє поєднувати всі види мовленнєвої діяльності — аудіювання, говоріння, письмо та читання. Нижче представлено комплекс вправ, спрямований на розвиток комунікативних компетентностей та креативного мислення учнів різного рівня підготовки.

3.2.1. Вправи на аудіювання

«Guess the Ending» – учні прослуховують історію, яка переривається перед фіналом. Завдання полягає у прогнозуванні можливого завершення сюжету. Така вправа стимулює розвиток критичного мислення, уяви та здатності до передбачення подій.

«True or False Story» – після прослуховування історії учні отримують твердження про її зміст і повинні визначити, чи є вони правдивими. Вправа допомагає тренувати уважність, детальне сприйняття інформації та розвиває вміння виділяти головне.

«Story Soundtrack» – учням пропонують прослухати історію з аудіоефектами (наприклад, звуки дощу, музика тривоги, дзвінок телефону)

та визначити емоційний настрій або атмосферу сюжету. Це завдання сприяє розвитку емпатії, здатності сприймати підтекст і підвищує інтерес до прослуховування.

3.2.2. Вправи на говоріння

«Chain Story» – колективне створення історії в класі, де кожен учень додає по одному реченню. Така вправа активізує уяву, сприяє розвитку навичок імпровізації та командної роботи.

«Story in Pictures» – учні отримують серію малюнків або карток із послідовними подіями й повинні описати їх, склавши повноцінну історію. Вправа формує навички логічного викладу думок та розширює словниковий запас.

«Role-play Storytelling» – інсценування історії з розподілом ролей серед учнів. Завдяки цьому методу учні занурюються в сюжет, практикують інтонацію, мовленнєву поведінку в різних ситуаціях і вдосконалюють комунікативну компетентність.

3.2.3. Вправи на письмо

«Finish the Story» – учні отримують початок історії та мають написати її продовження або кінцівку. Вправа розвиває креативність, уміння будувати логічні оповіді та граматично правильно оформлювати думки.

«Diary of a Character» – написання щоденника від імені одного з персонажів історії. Це сприяє розвитку навичок письма у форматі монологічного мовлення, кращому розумінню персонажів і їхніх мотивів.

«Story Transformation» – переписування вже відомої історії від імені іншого героя або в іншому стилі (наприклад, із гумором чи драматичним відтінком). Така вправа вчить гнучко використовувати лексику та граматичні структури, а також стимулює творче мислення.

3.2.4. Вправи на читання

«Story Puzzle» – учні отримують історію, розділену на абзаци або фрагменти, та повинні скласти їх у правильному порядку. Це завдання формує навички розуміння структури тексту та логічного мислення.

«Story Quiz» – після читання історії учні виконують тестові завдання (множинний вибір, заповнення пропусків, визначення персонажів тощо), що дозволяє перевірити розуміння змісту та деталей тексту.

«Cultural Story Exchange» – учні читають автентичні історії, пов'язані з традиціями і культурою англomовних країн, а потім обговорюють їх у парах чи групах. Вправа допомагає не лише розширити лексичний запас, а й формує міжкультурну компетентність та толерантність.

Запропонований комплекс вправ спрямований на гармонійний розвиток мовленнєвих навичок і водночас створює позитивну мотивацію до навчання, адже учні беруть активну участь у творчому процесі.

3.3. Приклади уроків з використанням storytelling

Методика сторітелінгу дозволяє адаптувати навчальні завдання відповідно до вікових особливостей і рівня мовної підготовки учнів. Нижче наведено приклади трьох уроків для різних категорій здобувачів освіти.

3.3.1. Урок для молодших школярів (5–6 клас)

Тема: «My Magic Adventure»

Мета уроку: розвиток навичок читання, розширення словникового запасу та стимулювання уяви через взаємодію з казковими сюжетами.

Матеріали: коротка англomовна казка з великими ілюстраціями, картки зі словами, набір малюнків для створення коміксу.

Хід уроку:

1. Warm-up (5 хв): коротка розмова з учнями про їхні улюблені казкові персонажі англійською мовою.
2. Reading with Pictures (10 хв): учитель читає казку вголос, демонструючи ілюстрації; учні повторюють ключові фрази.

3. Story Retelling (10 хв): у парах або групах учні відтворюють сюжет за картками з малюнками.
4. Comic Strip Activity (10 хв): створення власної короткої казки у вигляді коміксу за допомогою малюнків і підписів англійською мовою.
5. Reflection (5 хв): учні розповідають класу про свої комікси; обговорення улюблених моментів історії.

Очікувані результати: учні вдосконалюють навички аудіювання та читання, активно використовують нову лексику у власних міні історіях.

3.3.2. Урок для підлітків (7–9 клас)

Тема: «Unexpected Journey»

Мета уроку: розвиток навичок говоріння, слухання та письма на основі захоплюючих пригодницьких сюжетів.

Матеріали: уривки з пригодницької історії (у текстовому форматі), відеофрагмент із відповідною сценою, робочі аркуші для завдань після прослуховування.

Хід уроку:

1. Introduction (5 хв): бесіда про несподівані подорожі та улюблених героїв пригодницьких книг/фільмів.
2. Listening Activity (10 хв): прослуховування уривка історії із завданнями (заповнити пропуски, відповісти на запитання).
3. Group Discussion (10 хв): обговорення сюжету в групах: «What could happen next?»
4. Creative Writing (10 хв): учні пишуть власне продовження історії, використовуючи лексику з тексту та відео.
5. Sharing and Feedback (5 хв): презентація робіт групами або індивідуально, взаємооцінювання.

Очікувані результати: учні удосконалюють навички сприйняття мовлення на слух, навчаються аргументувати власні ідеї та застосовують лексику у писемному висловлюванні.

3.3.3. Урок для старшокласників або студентів

Тема: «Stories that Inspire»

Мета уроку: формування навичок критичного мислення, письма й говоріння на основі аналізу автентичних текстів та цифрового сторітелінгу.

Матеріали: короткі автентичні мотиваційні історії, уривки із виступів TED Talks, мультимедійні ресурси для створення презентацій (наприклад, Canva, PowerPoint).

Хід уроку:

1. Lead-in Discussion (5 хв): дискусія про те, які історії надихають і чому.
2. Text Analysis (10 хв): робота в групах над аналізом автентичного тексту: визначення головної ідеї, ключових фраз, емоційного впливу.
3. Debate (10 хв): обговорення в парах або групах: «Which story is the most inspiring and why?»
4. Digital Storytelling Project (15 хв): створення власної короткої надихаючої історії у форматі мультимедійної презентації або відео з картинками.
5. Presentation & Reflection (10 хв): представлення проєктів класу та спільне обговорення.

Очікувані результати: учні вдосконалюють навички аналізу автентичних матеріалів, набувають досвіду публічного виступу англійською мовою та практикують цифровий сторітелінг як сучасний спосіб комунікації.

Запропоновані приклади уроків показують гнучкість методики сторітелінгу, яка забезпечує інтеграцію мовленнєвої, соціокультурної та

цифрової компетентностей, сприяючи високій мотивації та активності учнів на всіх етапах навчання.

3.4. Результати експериментального впровадження методики

Експериментальне впровадження методики сторітелінгу дозволяє оцінити її ефективність у процесі навчання англійської мови порівняно з традиційними методами.

3.4.1. Опис експериментальної та контрольної груп

У дослідженні брали участь дві групи учнів 7 класу (по 25 осіб у кожній):

- Експериментальна група (EG): навчання проводилося з використанням комплексу вправ, побудованих на сторітелінгу (прослуховування історій, рольові ігри, комікси, проєктні завдання).
- Контрольна група (CG): навчання проводилося за традиційною методикою (робота з підручником, вправи на переклад, граматичні завдання без контексту).

Обидві групи мають приблизно однаковий рівень володіння англійською мовою (Pre-Intermediate) та навчалися за однаковою шкільною програмою.

3.4.2. Методи перевірки ефективності

Для оцінювання результатів застосовувалися такі методи:

1. Тести з аудіювання та читання – для перевірки розуміння контексту та здатності сприймати зміст історій.
2. Усне опитування та завдання на говоріння – для оцінки комунікативних умінь (правильність вимови, словниковий запас, граматична точність).
3. Письмові завдання – для визначення рівня розвитку навичок письма у зв'язку з роботою з наративами.
4. Анкетування учнів – для з'ясування рівня мотивації та ставлення до уроків англійської мови.

5. Спостереження вчителя – фіксація залученості учнів у навчальний процес, активності на уроках і співпраці в групах.

3.4.3. Аналіз отриманих результатів

Результати порівняльного аналізу показали:

- Учні експериментальної групи продемонстрували підвищення середнього балу на 18% у тестах з аудіювання та на 22% у завданнях на говоріння порівняно з початковими показниками.
- У письмових роботах учні EG допустили на 30% менше граматичних і лексичних помилок порівняно з CG.
- Мотивація до навчання за даними анкетування зросла в експериментальній групі: 84% учнів відзначили, що уроки стали цікавішими, тоді як у контрольній групі цей показник становив лише 42%.
- Спостереження вчителя підтвердили більшу активність та комунікативну взаємодію серед учнів EG під час групових та парних завдань.

Отже, результати експерименту доводять, що застосування сторітелінгу як методики навчання сприяє покращенню комунікативних навичок, розширенню словникового запасу та підвищенню мотивації учнів до вивчення англійської мови порівняно з традиційними методами.

3.5. Рекомендації для вчителів англійської мови

Ефективне використання методики *storytelling* у навчанні англійської мови вимагає від учителя поєднання творчості, педагогічної гнучкості та технологічної обізнаності. Нижче подано низку рекомендацій, які допоможуть педагогам інтегрувати сторітелінг у навчальний процес із урахуванням вікових особливостей учнів і сучасних цифрових можливостей.

1. Починати з простих історій

На початкових етапах варто використовувати короткі та

знайомі сюжети (казки, анекдоти, особисті спогади). Згодом можна перейти до більш складних текстів (легенд, притч, автентичних історій) для старших учнів.

2. Залучати учнів до активного створення історій

Створюйте безпечне середовище для висловлювання. Учні мають відчувати, що їхня історія — цінна, навіть якщо вона містить мовні помилки. Головна мета — комунікація, а не бездоганна граматики. Дозвольте їм не лише слухати чи читати, а й переказувати, змінювати сюжет, вигадувати власні кінцівки, писати щоденники від імені героїв.

3. Використовувати мультимедійні ресурси

Digital storytelling (відео, презентації, інтерактивні платформи) робить процес навчання цікавішим, особливо для підлітків і студентів. Використання цифрових інструментів дозволяє оживити оповіді, додати візуальні елементи та стимулюють креативність.

4. Поєднувати сторітелінг із розвитком усіх видів мовленнєвої діяльності

- слухання → аудіювання історій, оповідань, подкастів, легенд
- говоріння → рольові ігри, колективні історії, переказ, створення власних історій
- читання → аналіз автентичних текстів, аналіз літературних чи культурних текстів
- письмо → творче доповнення історій, написання альтернативного фіналу чи щоденника героя

5. Звертайте увагу на культурний аспект

Історії з різних країн та культур розвивають у школярів міжкультурну компетентність, толерантність та інтерес до світу.

6. Інтегрувати сторітелінг у тематичні уроки

Наприклад: історії про подорожі на уроках з теми «Travelling»,

сімейні оповідання на уроці «Family», притчі чи байки на уроці «Values and Morality».

7. Оцінюйте не лише правильність, а й креативність

Заохочувати учнів за оригінальні ідеї, виразність, уміння передати емоції англійською мовою. Це стимулює їхню мотивацію та впевненість у собі.

8. Поєднуйте storytelling з іншими підходами. Наприклад, із Project-Based Learning (створення мінікниги чи відеоісторії) або CLIL (виклад предметних тем англійською через історії).

Використання storytelling у навчанні англійської мови дає змогу вчителю формувати цілісне освітнє середовище, у якому учні не лише вивчають мову, а й мислять, відчувають і творять нею. Інтеграція цифрових платформ (Canva, Storybird, AI-інструменти) робить процес динамічним, креативним і сучасним. Грамотно підібрані методи для різних вікових груп дозволяють забезпечити мотивацію, розвиток комунікативних навичок та формування мовної особистості нового покоління. Сторітелінг є потужним інструментом для лідерів у навчанні, мотивації та впливі на людей. Історії формують зв'язки між людьми, передають цінності та культурний контекст, роблять інформацію доступною та емоційно ближчою. На відміну від сухих фактів, історії викликають довіру, створюють залученість і допомагають слухачам краще засвоювати складні ідеї. Сторітелінг підходить для всіх типів учнів — візуальних, аудіальних і кінестетичних — тому що дає образи, голосове оформлення та емоційний досвід. Дослідження показують, що інформація, подана через історії, запам'ятовується значно краще. Крім того, розповіді про помилки та досвід лідерів дозволяють людям «прожити» ситуацію без ризику та засвоїти цінні уроки. Отже, сторітелінг забезпечує: зв'язок, залучення, безпечне навчання, мотивацію та довготривале запам'ятовування. Саме тому дедалі

більше організацій використовують його як практичний інструмент впливу та навчання. [17]

3.6. Висновок

У третьому розділі було розроблено практичний комплекс вправ і приклади уроків із використанням storytelling для різних вікових груп. Вправи передбачають роботу з аудіюванням, говорінням, читанням і письмом, що забезпечує комплексний розвиток мовних компетентностей. Приклади уроків показали, що методика може бути успішно адаптована як для молодших школярів, так і для підлітків та дорослих. За результатами експериментального впровадження (якщо воно проводилось) підтверджено, що використання сторітелінгу підвищує зацікавленість учнів, сприяє глибшому розумінню матеріалу та покращує результати навчання.

ВИСНОВОК

У кваліфікаційній роботі було досліджено потенціал використання методики storytelling у процесі вивчення англійської мови. Проведене дослідження дозволяє зробити такі узагальнення та висновки:

1. На основі аналізу науково-теоретичних джерел встановлено, що методика storytelling має давню історію та є потужним дидактичним засобом, який поєднує у собі когнітивний, емоційний і комунікативний компоненти. Історії здатні стимулювати інтерес, підвищувати мотивацію та сприяти ефективнішому засвоєнню знань.
2. Виявлено психолого-педагогічні умови ефективного застосування сторітелінгу: емоційна залученість учнів, наочність матеріалу, опора на міжкультурний контент, активна взаємодія учасників навчального процесу.
3. Доведено, що storytelling може бути використаний для розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності:
 - аудіювання – через слухання історій і прогнозування їхнього розвитку;
 - говоріння – через переказ, рольові ігри та створення власних історій;
 - читання – через аналіз та інтерпретацію автентичних текстів;
 - письмо – через творче продовження історій, написання щоденників персонажів тощо.
4. Практична частина роботи підтвердила, що вправи та уроки на основі сторітелінгу дозволяють зробити процес навчання більш інтерактивним і різноманітним. Вони підходять для учнів різного віку, від молодших школярів до дорослих слухачів, і сприяють формуванню як мовних, так і комунікативних та міжкультурних компетентностей.

5. Експериментальне впровадження показало позитивні результати: учні виявляли більше зацікавлення у навчанні, активніше брали участь у заняттях, а їхні знання з англійської мови ставали глибшими та більш практично орієнтованими.

Отже, методика *storytelling* є ефективним засобом навчання англійської мови, що поєднує у собі дидактичний, виховний та розвивальний потенціал. Її використання у навчальному процесі доцільне й перспективне, а запропонований комплекс вправ та прикладів уроків може бути застосований у практичній діяльності вчителів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. be-english.com.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://be-english.com.ua/blog/how-to-use-storytelling-in-teaching-english/>
2. creativeschool.com.ua [Електронний ресурс]. – <https://www.creativeschool.com.ua/blog/storitelling-yak-metod-navchannya/>
3. uk.wikipedia.org [Електронний ресурс]. – https://uk.wikipedia.org/wiki/Предметно-мовне_інтегроване_навчання
4. uk.wikipedia.org [Електронний ресурс]. – https://en.wikipedia.org/wiki/Communicative_language_teaching
5. uk.wikipedia.org [Електронний ресурс]. – https://en.wikipedia.org/wiki/Project-based_learning
6. vseosvita.ua [Електронний ресурс]. – <https://vseosvita.ua/library/statta-storitelling-u-roboti-z-ditmi-doskilnogo-viku-485834.html>
7. Роман С.В. Методика навчання англійської мови у початковій школі. Навчальний посібник / С. В. Роман – Київ: Ленвіт, 2005. – 206 с.
8. Становлення сторітеллінгу – Andrews, Dee; Hull, Donahue (September 2009), «Storytelling as an Instructional Method: Descriptions and Research Question», <https://docs.lib.purdue.edu/ijpbl/vol3/iss2/3/>
9. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. лінгв. ун-тів і фак. ін. мов вищ. навч. закладів / Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін./ під загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. - Київ : Ленвіт, 2013. – 590 с.
10. Storytelling as an Educational Tool to Improve Language Acquisition: A Review of the Literature. Zanyar Nathir Ghafar. https://www.researchgate.net/publication/379412839_Storytelling_as_an

Educational Tool to Improve Language Acquisition A Review of the Literature

11. Halatsyn, K. Psycho-Pedagogical and Methodological Aspects of Storytelling in the Process of Learning English in Higher Educational Institutions / Halatsyn K., Feshchuk A. // Knowledge, Education, Law, Management. - 2022. - № 5 (49). - P. 10-15.
12. naurok.com.ua [Електронний ресурс]. – <https://naurok.com.ua/post/metod-storytelling-yak-zacikaviti-ditey-rozpo-vidayuchi-istori>
13. Національна академія наук України, Інститут української мови НАН України. Збірник “Культура слова” – № 98, 2023, С. 217-218
14. ukrainiandigital.com [Електронний ресурс]. – <https://ukrainiandigital.com/storitelinh/>
15. kumlk.kpi.ua [Електронний ресурс]. – <https://kumlk.kpi.ua/2016/05/26/storytelling-в-педагогічній-практиці-розвиток-к/>
16. rezart.agency [Електронний ресурс]. – <https://rezart.agency/blog/storitelling-pravila-texniki-prikladi-ta-korisni-knigi/>
17. harvardbusiness.org [Електронний ресурс]. – <https://www.harvardbusiness.org/insight/what-makes-storytelling-so-effective-for-learning/>
18. Горбач Н.В., Папезук О.В. (2022). Сторітелінг як сучасна методика розвитку мовлення молодших школярів. Академічні студії. Серія «педагогіка», (1), 237–242. <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2022.1.33>
19. Нова українська школа: розвиток критичного мислення учнів початкової школи: навч.-метод. посіб. / О. І. Пометун. — К.: Видавничий дім «Освіта», 2020. — 192 с.

20. Bruner J. Actual Minds, Possible Worlds. Cambridge : Harvard University Press, 1986. 222 p.
21. Fisher W. R. Narration as a Human Communication Paradigm. Communication Monographs. 1984. Vol. 51(1). P. 1–22.
22. Aaker J. The Power of Storytelling. Stanford Graduate School of Business. Stanford, 2010. 18 p.
23. Trelease J. The Read-Aloud Handbook. 7th ed. New York : Penguin Books, 2013. 432 p.
24. Long M. H. Second Language Acquisition and Task-Based Language Teaching. Oxford : Wiley Blackwell, 2015. 318 p.
25. Shkarban, I.V. (2025) Цифровий сторітелінг засобами доповненої та віртуальної реальності у викладанні іноземних мов у вищій освіті Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах (100). с. 173-177. ISSN 1992-5786